

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2108/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Горан Стаменић и Бојана Јеремић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, које заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 813/22 од 07.02.2023. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 813/22 од 07.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 813/22 од 07.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 712/18 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу за период од 01.04.2015. године до 30.04.2018. године на име накнаде због неисплаћених додатака на плату по основу приправности и на име накнаде трошкова рада и боравка на терену – теренски додатак исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, чија садржина је ближе наведена у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 160.215,22 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 813/22 од 07.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20 – у даљем тексту: ЗПП) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења нижестепених судова, нема разлога за одлучивање по посебној ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП.

Наиме, у погледу правноснажне одлуке о праву тужиоца на исплату увећане плате по основу приправности нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, без обзира на измене важећег Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 6/16, 24/18, 87/2018) у одредбама члана 156. ставови 2. и 3. (изменом у броју 24/18 од 26.03.2018. године) и члана 187. Закона о полицији (изменом у броју 87/2018 од 13.11.2018. године), које на другачији начин регулишу начин и форму одређивања приправности (уређену Правилником о приправности за рад - „Службени гласник РС“ бр.16/17 од 27.02.2017. године), као и о праву тужиоца на исплату накнаде трошкова рада и боравка на терену – теренски додатак.

Побијана другостепена пресуда, у делу којим је одлучено о праву на додатак на плату по основу приправности, донета је у складу са правним схватањем Врховног суда израженом у више ревизијских одлука да тужилац као полицијски службеник има право на увећање плате по основу приправности за ранији период у смислу члана 147а став 1. Закона о полицији („Сл. гласник РС“, бр.101/05...64/15) који полицијском службенику признаје право на остваривање додатка на плату и за дежурство ван радног времена (приправност), као и на основу члана 12. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Сл. гласник РС“, бр.22/15...7/19). То право му припада и на основу важећег Закона о полицији („Сл. гласник РС“ број 6/2016, са изменама у бројевима 24/2018, 87/2018) на основу новелираних одредби члана 156. ставови 2. и 3. и члана 187., а у вези одредби цитираног Правилника о приправности за рад, у конкретно утврђеној чињеничној ситуацији када је применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, тужилац доказао да је у релевантном временском периоду био приправан (у стању потребног степена спремности) по усменом налогу непосредног руководиоца, а да тужена није доказала супротно (да му такав усмени налог није издат и да није био приправан) без обзира на новоустановљену обавезу тужене цитираним одредбама новелираног Закона о полицији да се у ситуацији одређивања приправности полицијских службеника доноси посебан распоред рада или писани налог од стране непосредног руководиоца, а обзиром на то да постоји изузетно

и могућност издавања усменог налога (са обавезом издавања образложеног писаног налога у року од 24 часа).

Такође, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у делу којим је одлучено о праву тужиоца на исплату накнаде трошкова рада и боравка на терену – теренски додатак, у складу су са постојећом судском праксом Врховног суда у тумачењу и примени материјалног права, код утврђења да тужиоцу у спорном периоду није исплаћен теренски додатак као накнада за рад и боравак на терену, који му припада на основу члана 1476 Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр. 101/05...64/2015) и члана 47. став 2. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“ бр. 22/15 који је ступио на снагу 07.03.2015. године) са Анексом („Службени гласник РС“ бр.70/15 који је ступио на снагу 12.08.2015. године) у висини одређеној према члану 39. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр. 25/15 и 50/15) и члану 44 став 1. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр.98/07 ... 84/15) који се прописи до 05.02.2016. године као дана ступања на снагу важећег Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр. 6/16 са изменама) примењује сходно члану 169. ранијег закона, а за период после тога на основу члана 188. у вези члана 250. важећег закона, као и наведена Уредба и Посебан колективни уговор за државне органе.

Из изнетих разлога, у конкретном случају, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијанег дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате увећане плате по основу приправности и теренског додатка поднета је 01.06.2018. године, а вредност предмета спора је 99.000,00 динара. Поднеском тужиоца од 16.11.2021. године тужба је преиначена тако што је тужбени захтев увећан на износ од 505.521, 94 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијанег дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић